

Armas härra Rajamaa!

Palun lahkesti vabandada, et Teie viimane kiri nii kaua vastuseta on jäänud. Täna saab postkaart, mis võlgnevust meelde tuletab. Katsun nüüd oma võla lunastada.

Nagu mõni aeg tagasi juba kuuldis, ei olevat uue aabitsa tarvitusele võtmist enne u. 3 aastat oodata. Selle aja kestel jääb kasutusele senine aabits. Pole kuulnud, kas uue aabitsa metoodilised põhimõtted on juba arutusel olnud või mitte. Kui need selguvad, saaks juba kujutluse uue aabitsa illest. Sellepärast palun veel kannatust!

Oma tööst aabitsate kohta sain alles nüüd ühe osakese avaldada; separeadi saatsin ka Teile ja loodan, et see nüüd on juba Teie käes. Ruumi anti vähe, sellepärast tuli mõnigi küsimus välja jätta. Riielda artikli eest pole veel saanud, aga Tartu mehed võivad seda veel teha. Teose valmimine liigub aeglaselt, sest aabitsad on Tartus ja Leningradis ning uurimiseks tuleb neisse linnadesse sõita, mis minu aastates on üsna tülikas. Aga vaevata saab ju ainult hallid juuksed pähe, ei muud midagi. Nüüd aga sellega ühenduses üks palve. Kas on Teil andmeid või saah neid suurema vaevata aabitsa koostaja V. Tammani ja aabitsa illustreeri- ja R. Kiviti saatuse kohta viimaseil aastail? Nad lahkusid sõja ajal kodumaalt ja neist pole midagi kuulda olnud. Ühenduses aabitsa ajaloo kogun eluloolisi andmeid nende koostajate autorite kohta, s. o. aabitsate autorite kohta. Mõlemad ülalmainitud etendasid eesti aabitsa arengus küllaltki silmapaistvat osa.

Nagu nähtub ajakirjandusest, on Tartus arutatud eesti kooli ajaloo küsimusi, käsitledes eriti ajajärku 1920-1940. Näib, et käsitleti üsna põhjalikult ka J. Käisi, E. Murdmaa ja F. V. Mikkelssare pedagoogilisi vaateid ja praktilist tööd. On rõõmustav, et jää nende ümber on sulama hakkanud ja nende tegevus õiglast käsitlust leidnud. Mina kui outsider arutlusest osa ei võtnud.

Parimate tervitustega

Teie

